

Sygn. akt III Ca 79/22

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2022r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia Sadu Okręgowego Andrzej Dyrda

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2022 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna w L. (...)

przeciwko K. W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 26 października 2017 r., sygn. akt VIII C 584/17

postanawia:

- 1. oddalić wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 26 października 2017r., sygn. akt VIII C 584/17;**
- 2. odrzucić apelację.**

SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Ca 79/22

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zabrze wyrokiem z dnia 26 października 2017r. zasądził od pozwanego K. W. na rzecz powoda (...) S.A. w L. kwotę 1.191,37 zł bez odsetek oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 317 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od tego orzeczenia wniósł pozwany równocześnie zgłaszając wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 169 § 1 k.p.c., pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu, przy czym w piśmie tym należy uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek. Natomiast § 4 art. 169 k.p.c. stanowi, iż po upływie roku od uchybionego terminu, jego przywrócenie jest dopuszczalne tylko w wypadkach wyjątkowych. Warunkiem uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu dokonania czynności procesowej jest wykazanie przez stronę, że pomimo całej swej staranności nie mogła czynności dokonać w terminie, a więc że zachodziła niezależna od niej przeszkoda. Inaczej rzecz ujmując, przy tej ocenie należy brać pod rozwagę nie tylko okoliczności, które uniemożliwiły stronie dokonanie tej czynności w terminie, lecz także okoliczności świadczące o

podjęciu lub niepodjęciu przez stronę działań mających na celu zabezpieczenie się w dotrzymaniu terminu (porównaj: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2020r., I NO 85/20, Legalis nr 2505108).

Pozwany wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu złożył po upływie roku od uchybionego terminu. Pomimo, iż pozwany wielokrotnie podnosi, że o wydaniu wyroku przez Sąd Rejonowy w Zabrzu dowiedział się 15 lutego 2021r., co świadczy o tym, że został dochowany tygodniowy termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia czynności procesowej, jak również przedstawia, co ma oparcie w dowodach znajdujących się aktach dowodach, że tytuł wykonawczy został błędnie opisany, to jednak pomija szereg okoliczności, które zaistniały przed wydaniem tytułu wykonawczego. W pierwszej kolejności należy wskazać, że pozwany skutecznie wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 16 stycznia 2017r. w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1783290/16. Odpis tego nakazu zapłaty został doręczony nie pozwanemu, a dorosłemu domownikowi (F. W.), a taka sytuacja powtarzała się wielokrotnie nie tylko w postępowaniu sądowym, ale również wykonawczym. Zwrócić należy również uwagę, że w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wskazał następujący adres do doręczeń: Z., ul. (...), natomiast w piśmie z dnia 16 lutego 2020r. (k. 95) pozwany nie kwestionował, że korespondencja doręczana jego rodzicom, nie była mu przekazywana. Nadto postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 17 marca 2017r. sprawa została przekazana do Sądu Rejonowego w Zabrzu, a odpis tego postanowienia został doręczony dorosłemu domownikowi na adres wskazany przez pozwanego we wniesionym sprzeciwie. Pozwany został zatem poinformowany, że kwestionowane przez niego zobowiązanie zostało oddane pod ocenę innemu sądowi (według właściwości ogólnej pozwanego). Co istotne, pozwany został zawiadomiony o terminie rozprawy w Sądzie Rejonowym w Zabrzu, a zawiadomienie zostało odebrane przez dorosłego domownika. Tym samym, skoro pozwany miał wiedzę o tym, że wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, a odpisy postanowień i zawiadomień były doręczane na jego adres i odbierane przez dorosłych domowników, przy czym podkreślić należy, że zgodnie z art. 138 § 1 k.p.c., doręczenie dorosłemu domownikowi, następuje w sytuacji, jeżeli osoby te nie są przeciwnikami adresata w sprawie i podjęły się oddania mu pisma, jak również to, że

Sygn. akt III Ca 79/22

zawiadomienia w niektórych sytuacjach były przekazywane pozwanemu, o czym świadczy skuteczność składania przez pozwanego pism procesowych (w tym środków zaskarżenia), nie było podstaw do stwierdzenia, że zachodzi wyjątkowy wypadek z art. 169 § 4 k.p.c. albowiem pozwany nie wykazał, aby dochował staranność wskazaną przez Sąd Najwyższy z cytowanym powyżej orzeczeniu. Z tych względów, odrzucenie wniosku pozwanego, na podstawie art. 171 k.p.c. było uzasadnione.

Pozwany w dniu 16 lutego 2021r. wniósł apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 26 października 2017r.

Zgodnie z art. 369 § 1 k.p.c. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 listopada 2019r.) apelację wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem. Jeżeli strona nie zgłosiła wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia sentencji, termin do wniesienia apelacji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do zgłoszenia takiego wniosku. (§ 2)

Mając zatem na względzie treść ww. przepisu, skoro pozwany nie złożył wniosku o sporządzenia uzasadnienia wyroku, termin do skutecznego wniesienia apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 26 października 2017r. upłynął w dniu 16 listopada 2017r. Z tych względów apelację wniesioną dopiero w dniu 16 lutego 2021r. należało uznać jako wniesioną po upływie przepisanej terminu.

Z tych względów Sąd Okręgowy odrzucił apelację pozwanego na podstawie art. 373 k.p.c.

SSO Andrzej Dyrda